

Hokus pokus eller hvad?

Vi anvender meget ofte sygdomsdiæter som supplement til øvrig behandling af en række lidelser som gigt, allergi, nyrelidelser, hjertelidelser, urinvejslidelser, leverlidelser og stofskiftelidelser.

Diæterne kan i visse tilfælde f.eks. ved mave-tarmlidelser, allergier og nogle urinvejslidelser virke direkte helbredende uden yderligere behandling.

Som et kuriosum kan det nævnes, at jeg selv levede en længere periode af 100% hundemad. Årsagen var en stor nyresten i venstre nyre. Diæten til hunde var beregnet til behandling af nyrelidelser hos hund herunder opløsning af visse typer nyresten. Jeg var så heldig at det virkede på "min sten" – 110%. Jeg så og følte den aldrig siden. Kontrol-røntgen/scanning kunne heller ikke påvise den.

Jeg spiste hundepiller + vand + lidt sukker og intet andet.

Princippet ved en diæt mod nyresten er at urinen, grundet diætfoderets sammensætning, bliver så tynd at

visse typer af urinvejssten opløses som "sukker i kaffen". Hemmeligheden er ikke hokus pokus og hemmelige medicintilsætninger. Ingen af sygediæterne indeholder medicin. Virkningen beror udelukkende på en videnskabelig sammensætning af naturlige næringsstoffer. Som det fremgår af ovenstående er jeg selv 100% overbevist om konceptet "diætfoder".

Hokus-pokus?

Historien om sygdomsdiæter begynder helt tilbage i 1938 - 1939. Historien er kort fortalt, at en blind mand, med sin elskede førerhund, henvender sig til en meget progressiv og dygtig amerikansk smådyrslæge - Mark Morris Sr. Den blinde mand var dybt fortvivlet. Hans schæferhund - som mærkværdigvis også hed Morris - havde fået nyresvigt. Han ønskede desperat hjælp. (se billede)

Dyrlægen Mark Morris Sr. var på mange måder en foregangsmand i behandlingen af smådyr. Han var den første formand for den amerikanske forening for smådyrslæger.

Under 2. verdenskrig var han en af den amerikanske regerings vigtigste rådgivere i vedrørende "krisefodring" af mennesker i U.S.A, hvor man frygtede hungersnød.

Mark Morris Sr. går ind i sagen med førerhunden. Med hjælp fra sin hustru fremstiller dr. Mark Morris sin første en hjemmelavede diæt til den blinde mands nyresyge hund. Nyrediæten blev fremstillet i familiens eget køkken med en gammeldags røremaskine.

Imidlertid var der ikke noget gammeldags i diætens sammensætning. Ud fra Mark Morris kendskab til nyrenes anatomi og fysiologi fremstillede han sin første sygediæt – Prescription Diet K/D(kidney disease). En diæt som alene blev fremstillet ud fra det logiske princip, at et sygt organ skal skånes. K/D blev senere til en serie forskellige sygediæter.

"Hemmeligheden" bag alle sygediæter til dyr, er dyrlægers indgående kendskab til de forskellige organers anatomi og fysiologiske funktion, dyrlægers meget store både teoretiske og praktiske erfaring med fodring af dyr og dyrlægers muligheder for at forske i korrekt fodring. Fodring har i århundreder været en af dyrlægernes fornemmeste discipliner.

Hvert eneste parti sygefoder, der udgår fra producenten, er kontrolleret i detaljer – både i laboratoriet og ved 100% kontrollerede fodringsforsøg. Denne kontrol er meget kostbar.

Det kræver et stort veluddannet personale og egne testkenneler. Råvarerne i sygediæter hentes hos kendte producenter og vegetabilia anvendes kun fra kendte markeder med kemisk undersøgt jordbund. Intet overlades til tilfældigheder og evt. lave markedspriser.

Sammensætningen af næringsstoffer og balancen mellem disse er i alle sygediæter så hårfin, at selv tilskud af små mængder andet foder - også i form af godbidder - kan ophæve virkningen af diætfoderet. Ejerne skal gøre et valg – enten eller.

Humant – veterinært

Som dyrlæger fornemmer vi ofte en hvis skepsis hos dyreejerne, når vi råder om fodring. For dyrlæger er fodring en dybt integreret del af vores dagligdag, men vi forstår at dyreejere kan være tvivlere. Humant er det næsten blevet kutyme, "at hvad der er godt den ene dag, er skidt den næste" – og omvendt. Det er forvirrende.

Det er imidlertid vigtigt at erindre sig, at der er store forskelle i både muligheder og traditioner inden for den humane og veterinære verden.

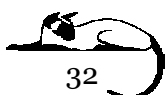
Humant beskæftiger man sig reelt

kun med begrebet "ernæring". Ernæringslære er primært baseret på teori, råd og vejledning. Direkte kontrollerede fodringsforsøg med helbredsrisiko må man af gode årsager ikke foretage på mennesker. Det er vel nærmest forbudt at foretage fodringsforsøg på mennesker, med mindre man er livstidsfange i U.S.A.

Veterinært beskæftiger vi os med begrebet "fodring". Begrebet "fodring" inkluderer ud over teori, råd, vejledning også 100 % kontrollerede fodringsforsøg. Veterinære fodringsanbefalinger er i høj grad baseret på at vi nøjagtigt ved, hvad der kommer ud, og hvad der kommer ind samt effekten af dette.

Dyrlæger har en mere end 100 år lang tradition i at forske i fodring samt at anvende og råde om fodring i hverdagen. Først i landbruget - senere hos smådyr.

Fodring har altid været prioriteret meget højt i den veterinære verden. Husdyr "præsterer" simpelt hen ikke, med mindre de fodres ekstremt godt. Humant er mulighederne for at implementere "veterinære principper" om diætfodring også stærkt begrænset af det menneskelige sind. Som dyrlæger møder vi ofte undren over, at der ikke findes noget tilsvarende til mennesker.

Teoretisk kunne man godt forestille sig sygdomsdiæter til mennesker, men bortset fra lægernes begrænsede testmuligheder er faktum også, at hverken patienterne eller lægerne kan styre/kontrollere diætprocessen. Menneskets natur/psyke er pr. definition ikke indrettet til udelukkende at acceptere et 100% ensartet "foder" i længere tid - ofte resten af livet. Mennesker kræver bare variation. Et problem som mange dyreejere for øvrigt fejlagtigt overfører direkte til deres dyr. Intet dyr er født kræsen, men de er gode til at opdrage deres ejere.

Sygdomsdiæter er udelukkende et veterinært "speciale". Diæterne er ikke udelukkende fremstillet til at forlænge dyrs liv - det er "et must" at de også lever et godt liv. Det vil dyrlægen hjælpe dig med at vurdere. God og sund fodring er altid et godt fundament at bygge på.

Velbekomme

Dyrlæge
Knud Steensborg
Abild Dyreklinik
www.abilddyreklinik.dk

arkivfoto